

Vuu, vuu! Bu, rüzgârın sesiydi. Tıpkı elektrikli süpürge gibi ses çıkarıyordu. Çevresindeki her şeyi de süpürüyordu.

Rüzgâr, bazen ılık bazen de çok serin esiyordu.

Bugün ise ılık bir rüzgâr esmeye başladı. Ağaçlar, çiçekler hafifçe sağa sola sallanıyordu.

Bu arada gökyüzündeki rüzgârlar kendi aralarında konuşuyorlardı:

– Bu sefer daha kuvvetli esip şuradaki ağaçları devireceğim, dedi içlerinden birisi.

Diğer rüzgârlar da:

– Buna sen karar veremezsin ki! Yüce Allah, nasıl isterse biz öyle eseriz.

Bizim görevimiz, çevremize zarar vermek değil, dediler.

Kuvvetli Rüzgâr:

– Peki! Bizim görevimiz nedir, diye sordu.

Diğer rüzgârlar:

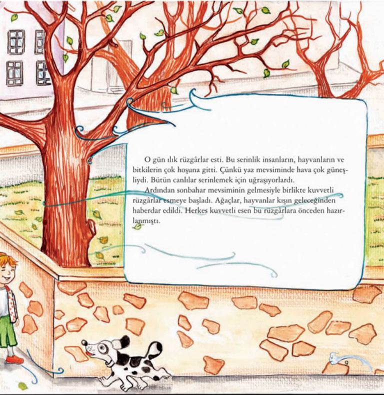
– Tabii ki, bulutları harekete geçirmek. Sonra da yağmur bulutlarını bir araya getirerek yağmur yağmasına vesile olmak, diye cevap verdiler.

Ardından rüzgârlar şöyle devam ettiler:

– Bundan başka çiçekleri aşılayarak meyvelerin oluşmasını da sağlarız. Fakat bugün çok güneşli bir hava var. Görevimiz bütün canlıları serinletmek. Haydi bir an önce işimize koyulalım, dediler.

O gün ılık rüzgârlar esti. Bu serinlik insanların, hayvanların ve bitkilerin çok hoşuna gitti. Çünkü yaz mevsiminde hava çok güneşliydi. Bütün canlılar serinlemek için uğraşıyorlardı.

Ardından sonbahar mevsiminin gelmesiyle birlikte kuvvetli rüzgârlar esmeye başladı. Ağaçlar, hayvanlar kışın geleceğinden haberdar edildi. Herkes kuvvetli esen bu rüzgârlara önceden hazırlanmıştı.

Kısa süre içerisinde evlerin çatıları sağlamlaştırıldı. Leylekler de yuvalarını bırakıp sıcak ülkelere göç etti.

Ancak kara karga yuvasını sağlamlaştırmamıştı. Hâlbuki kuvvetli rüzgârların esebileceğini tahmin ediyordu.

Ertesi gün, kuvvetli rüzgârlar esmeye başladı.

Esen bu rüzgârla birlikte karganın yuvası bozuldu. Karga, o sinirle kuvvetli rüzgârlardan birine:

– Hep senin yüzünden oldu. Yaptığını beğendin mi, diye bağırmaya başladı.

Kuvvetli Rüzgâr çok şaşırdı:

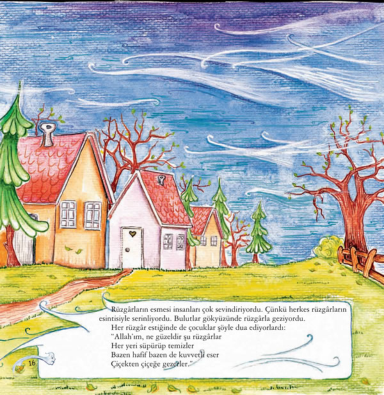
– Ama, ama... diye anlatmaya çalışsa da karga onu dinlemek istemedi. Kuvvetli Rüzgâr da, ağlayarak oradan uzaklaştı.

Diğer rüzgâr arkadaşları, onu görünce neden ağladığını sordular. O da olanları arkadaşlarına anlattı. Rüzgâr arkadaşları:

– Sen sadece sana verilen görevini yaptın. Ama karga tedbirini almamış. Senin bunda hiçbir suçun yok, dediler.

Ardından bütün rüzgârlar karganın yanına gidip onunla konuştular. Karga hemen hatasını anlayıp Kuvvetli Rüzgâr'dan özür diledi. Kısa süre içerisinde de kendine sağlam bir yuva yaptı.

Rüzgârların esmesi insanları çok sevindiriyordu. Çünkü herkes rüzgârların esintisiyle serinliyordu. Bulutlar gökyüzünde rüzgârla geziyordu.

Her rüzgâr estiğinde de çocuklar şöyle dua ediyorlardı:

"Allah'ım, ne güzeldir şu rüzgârlar
Her yeri süpürüp temizler
Bazen hafif bazen de kuvvetli eser
Çiçekten çiçeğe gezerler."